

Nr 192.

Av herr **Liedberg m. fl.**, om utredning rörande förbättring av statens växtskyddsanstalts beredskap för växtskydd.

Växtskyddets beredskap var ej tillfredsställande vid de starka insektsangrepp, som sommaren 1946 åstadkommo stora skador på odlingar av oljeväxter, lin och rotfrukter. Det var för odlarna svårt att komma i kontakt med sakkunniga tjänstemän. Rådgivningen var bristfällig, då den i regel måste ges utan föregående besiktning av de angripna odlingarna. Rekommenderade preparat voro ibland verkningslösa, varigenom odlarna blott förorsakades kostnader utan att skadan minskades. Användningen av rekommenderade arsenikhaltiga preparat ledde i vissa fall till massdöd å bin, och detta ledde ibland till ansvarsskyldighet. Växtskyddsanstalten har sedan publicerat redogörelser visande, att insektsangreppen berört en förhållandevis liten procent av arealen. I många fall drabbades dock enskilda odlare av mycket stora skador.

I pressmeddelanden under skadegörelsen lämnade växtskyddsanstalten uppgifter om att anstalten på grund av knappa reseanslag och i avsaknad av tjänstebilar var förhindrad att ordna snabb hjälpverksamhet. Beträffande detta sista har statskontoret anfört att Kungl. Maj:t äger medgiva, att anslagsposten må överskridas, därest behov därav visar sig uppstå, och det var endast bristande initiativ från växtskyddsanstaltens sida, som förorsakade den bristfälliga beredskapen därvidlag.

I anstaltsstyrelsens anslagsäskanden för budgetåren 1947/48 märks föga spår av någon medvetenhet om bristande beredskap. Åtta tjänster föreslås uppflyttade i bättre löneklass. Vid alnarpsfilialen föreslås en tjänst uppdelad till två. Bilar tyckas redan vara anskaffade. Av departementschefens föredragning framgår, att behovet av filialer är under utredning, varför förändringar i personalstaten anbefallas ske med försiktighet.

Vi hålla också för troligt, att med en avlöningsstat på 316 000 och en omkostnadsstat på 86 000 kr. bör växtskyddsanstalten äga förutsättningar för en tillfredsställande beredskap, om alla möjligheter tillvaratagas. Då beredskapen sommaren 1946 ej var tillfredsställande och vi ej äro övertygade om att enbart inrättande av filialer, vilket nu är föremål för utredning, är tillräckligt, anse vi behov föreligga av en utredning, som dels klarlägger orsaken till den bristande beredskapen 1946 och dels uppgör förslag till, hur inom den nuvarande växtskyddsorganisationens ram bästa möjliga resultat i fråga om växtskyddsberedskap skall kunna vinnas.

Med stöd av vad här anförts hemställa vi,

att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t begära utredning rörande förbättring av statens växtskyddsanstalts be-
redskap för växtskydd.

Stockholm den 22 januari 1947.

Gösta Liedberg.

Einar Hæggblom.

Per Jonsson
i Malmgrava.

Andr. Andersson
i Gisselås.
